

Eva Danišová

# Jekh, duj, trin!



*Jak jedna malá žabka  
dohopkala do školy*

Ilustrace Matej Ilčík

VŠIMNEŠ SI, JAK ROSTU?

# Ahoj, já jsem Vaneska

120

— Jmenuju se Vaneska, ale doma mi říkají **Žambica** – Žabka. Občas totiž poskakuju, když se na něco moc těším nebo se mi povede to, co mi předtím dlouho nešlo. Jako třeba když jsem poprvé řekla RRR nebo si zapamatovala celou básničku. Někdy si ale pletu pravou a levou stranu, dny v týdnu a měsíce. Když se mi takhle něco nedaří, začnu se vztekat, ale rychle mě to přejde. Vzpomenu si, jak nám paní učitelky ve školce, kam chodím, říkají: „Chyby děláme úplně všichni, děti i dospělí, abychom se naučili dělat věci správně.“

Ještě jsem o sobě neřekla, že je mi pět a doma se bavíme česky a romsky. Nejradši si hraju s panenkami, mám jich docela hodně: jedna, dvě, tři, čtyři, pět, šest, sedm, osm, devět, deset... Ani je všechny nespočítám. Jedna je mi docela podobná, má tmavé oči a vlasy jako já. Oblékám je, češu jim vlásky,

povídám si s nimi a z papírových kramic a krabiček pro ně vyrábím postýlky a pokojíčky. Když prší, koukám se na pohádky nebo si pouštím písničky a tancuju. Taky ráda kreslím – třeba svoji maminku a sebe nebo princezny v dlouhých šatech. Hádejte, která je moje oblíbená barva!

RRRRR





# Tady žijeme

121

V domě, kde bydlíme, mám hodně kamarádů. Jsou mezi nimi i moje sestřenice a bratranci. Když je hezky, hrajeme si venku na schovávanou, na sochy, na varení nebo vozíme panenky v kočárkách.

Kousek od domu je park a hřiště. Líbí se mi rozhoupat se na houpačce co nejvíce a lítat až do oblak! Uííííí! Chce se mi pištět, jak se při tom trošku bojím a šimrá mě v bříše. Kluci se prohánějí na koloběžkách a na kolech nebo hrají fotbal. Často se dohadují, jestli to byl faul a kdo půjde kopat penaltu. Nakonec se spolu ale domluví.

Spousta dětí se dívá na videa na mobilu a někteří zkouší tancovat podle klipů slavných zpěváků. My menší je pozorujeme a potom napodobujeme, ale jen když nás nevidí, protože se stydíme. Někdo taky rapuje, ale to se mi tolik nelíbí. Lepší je, když můj starší brácha Dominik přinese kytaru a zahráje, protože se k němu přidají další a zazpíváme si všichni.

Dospělí si povídají, co je nového, co nakoupili a co budou vařit k obědu. Dávají na nás pozor, a když moc nezlobíme, můžeme si hrát, jak chceme.

UÍLÍSSÍ

*Najdeš na  
obrázku postavy  
se stejnou  
mikinou?*

*Umiš  
skákat panáka?  
A napočítat do deseti?  
Zkus to!*

## *Do jakých barev zbarvil podzim listí stromů?*



**Copak se  
to děje mezi  
těmi dvěma  
fotbalisty?**

## *Co má na obrázku tvar obdélníku?*



# Naše rodina

122

„Samou láskou bych tě snědla, Žabičko,“ říká mi moje zlatá maminka, když se spolu mazlíme. Jmenuje se Běta a tátá je Josef. Mají taky romská jména. Mamince říkají *Kalí* a tátovi *Churdo*.

Náš Dominik se ve škole učí opravovat auta. Vrátil se z dílny a hned ve dvěřích volá: „Já mám hrozný hlad a všechno mě bolí!“ Maminka ho polituje a na talíř mu naloží *pišot*, to jsou takové plněné taštičky. „*Žambico*, podáš mi příbor?“ prosí mě Dominik. Táta už taky přišel z továrny domů, a tak se všichni posadíme ke stolu a povídáme si, co jsme přes den dělali. Ještě mám malou sestřičku Ivetku. Zatím si se mnou nemůže hrát, je moc malinká, piye jenom mlíčko od maminky.

Před spaním mi táta vypráví legrační příběhy. Někdy mu radím, jak budou pokračovat dál. Dost se u toho nasmějeme. Jenže pak za námi přijde maminka a trošku se na tátu mračí. „*Churdo, so keren*, co děláte? Vzbudíte malou!“



Popřeje mi dobrou noc, obejmě mě a dá mi pusu na čelo. Do naší rodiny patří ještě babičky a děda, tety, strejcové a jejich děti a spousta dalších lidí. Vlastně skoro všichni, kdo k nám domů chodí, jsou *fameľja* – rodina.

Najdeš na obrázku tři věci, které se mohou dávat do těsta?

Vymysli rýmy na slovo stoleček.



Co bude mít Vaneska k večeři?  
Jaké jídlo máš nejradší?

Je v kuchyni víc lžic nebo vidliček?

Které předměty na obrázku mají tvar kruhu? A kde kolem sebe vidíš stejný tvar?



# Ve školce

124

Po prázdninách už půjdu do první třídy, ale zatím ještě chodím do školky. První dny se mi do ní ani trochu nechtělo, protože jsem nevěděla, jaké to tam bude. A taky jsem si chtěla ráno aspoň ještě chvíliku poležet ve vyhřáté posteli. „Vyskoč, Žabko, šup do koupelny, umyj si obličeji, vyčisti si zuby! A co ty vlasy? Už jsi oblečená? Do chleba sis sotva kousla, aspoň vypij čaj!“ popoháněla mě po každé maminka, abychom přišly včas.

Bylo toho na mě moc, ale teď už mi to jde rychleji. Taky proto, že se těším na kamarády. Nejdřív jsem si tam povídala jen s dětmi z našeho domu, ale teď už znám dobře i ty další. Maminka mi poradila, jak se skamarádit: „Zapamatuj si jméno toho, kdo ti přijde fajn, usmívej se na něj a zkus mu pomáhat.“

Paní učitelky jsou na nás moc hodné, učí nás básničky a písničky. Dopoledne taky většinou něco vyrábíme a pak jdeme na procházku. Už vím, že se za jídlo ve školce děkuje, to se u nás doma nedělá. My ho pochválíme tomu, kdo ho

uvařil. Babička říká, že každý, kdo může dát druhým najíst, by to měl udělat a že jídlo máme od pána Boha a děkujeme za něj jemu.

Po obědě si mě maminka vyzvedává. Někdy bych ale ráda zůstala na pohádku před spaním a pak si s ostatními hrála na hřišti, kde máme prolézačky a domeček. „Čau zítra!“ voláme na sebe přes celou zahradu, když odcházíme domů.



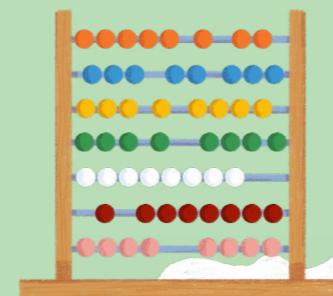
Vyjmou všechny barvy pastelek na stolečku.



Hádej, jak se jmenuju? Na jaře první vykouknou ze sněhu a mám bílé květy.



Ukaž, které kostky jsou hranaté, které kulaté a které špičaté.



Co myslíš, čemu se děti smějí?



Které roční období přichází po zimě?



Osmkrát prstem opiš dráhu vláčku na kolejích.

# U zápisu

126

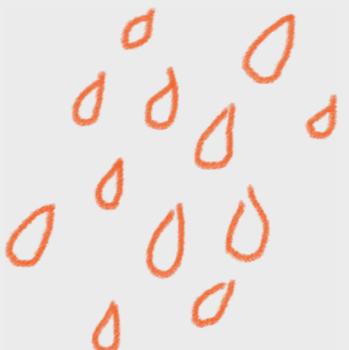
— Dnes odpoledne jdu do školy k zápisu. Mám docela strach a nechce se mi tam. Dominik to na mně poznal: „Neboj se, Žabko, klid, všechno jsi natrénovala, jsi naše šíkulka!“ A měl pravdu, já to opravdu zvládla, i když jsem ze začátku mluvila potichu a trochu kuňkala úplně jako ta žambica. Paní učitelka se na mě ale usmívala a chválila mě, že jsem řekla celé své jméno, kolik mi je a kde bydlím. A pak už jsem byla klidnější.

„Nakreslš modrý čtverec, Vanesko?“ Byla jsem spokojená, jak se mi povedl. „Napravo nakresli žlutý kruh.“ Taky jsem ho udělala správně. „Ukážeš na obrázku všechny červené trojúhelníky?“ A pak jsem ještě řekla básničku, kterou jsem znala ze školky, a bylo to. Dostala jsem na památku obrázek a diplom. Ukázala jsem je všem doma, i naší malé Ivetce, i když z toho ještě nemá rozum. Babičce a dědovi se pochlubím v sobotu, až k nim všichni půjdeme slavit moje narozeniny.

Konečně dostanu aktovku i s penálem! Šest mi bude už zítra, v pátek. Těším

se, jak dětem do školky přinesu bonbony. Nejradši mám sladoučké karamely.

Bude se mi po školce stýskat, po našich učitelkách a kamarádech. Ale teď ještě na loučení nemyslím. Čeká nás bezva výlet!



*Který den je před pátkem a který po něm?*



*Čím se stromy na obrázcích liší a proč?*

*Co ti pomáhá, když jsi nervózní?*



*Řekni třikrát:  
Máma má málo máku.  
A znáš další jazykolamy?*



*Kterou ruku zvedá paní učitelka?*



*Na které písmeno začíná slovo aktovka?  
Co v ní školáci nosí?*

# Hurá, léto!

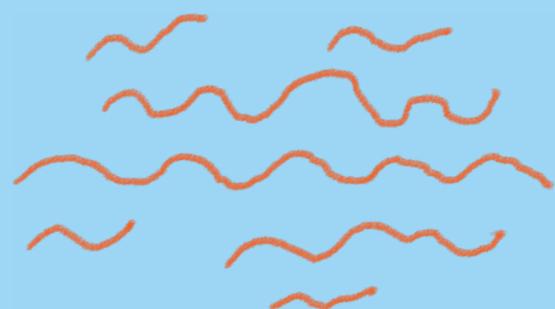
128

Bylo mi líto, že se musím rozloučit se školkou, ještě že začaly velké prázdniny! Červenec a srpen mám z celého roku nejradší, protože sluníčko hodně hřeje a venku je dlouho světlo. Zrajou samé sladké zdravé dobrůtky jako jahody, třešně a maliny. Tohle ovoce úplně zbožňuju. Líbí se mi, jak po něm mám červenou pusu, jako namalovanou.

Když je opravdu velké horko, táta napustí nafukovací bazének a já se můžu s Ivetkou cachtat ve vodě. Je to fajn, ale mnohem lepší by bylo koupat se někde, kde se dá i plavat. Třeba v přehradě nebo na koupališti, jenže u nás ve městě žádné není.

A tak se moje babička rozhodla, že mě, bratrance Renka a sestřenici Kačku vezme na výlet do vedlejšího města, kde mají bazén i s tobogánem! Do velké tašky jsme naskládali plavky, ručníky, deku, opalovací krém i rukávky a kruh. Renek i Kačka už plavat umí, ale já moc dobře ne. Babička do vody vůbec nevlezla, jen seděla na dece a hrozně se o nás bála. Pořád volala: „Děti, poplavte blíž ke kraji!“ „Neboj, babi, my se neutopíme!“ volali jsme na ni zpátky.

Po řádění ve studené vodě na nás přišel velký hlad, tak nám babička u stánku koupila langoše. Cestou na vlak domů jsme potkali Dominika a vyprávěli mu, jaký jsme zažili bezva den. Slíbil nám, že s námi o víkendu půjde do lesa. „Jó!“ radovali jsme se, že si nasbíráme borůvky a budeme soutěžit, kdo má nejmodřejší jazyk. Léto je super!



Kde všude  
může být voda?



Které části  
těla si lidé na  
obrázku mažou  
opalovacím  
krémem?



Obtahuj prstem  
tobogán.



Co si děti s babičkou  
zabalily s sebou na  
koupaliště?



Které z dětí je  
smutné a proč?



Najdi všechny  
červené plavky.  
Podle čeho poznáš  
plavčíka?

